

Др Ненад Бурђевић

Правни факултет Универзитета у Крагујевцу

УДК: 338.246.025.88 [2-735:347.23(497.06) (094.5.-72)]

Примљено: 12.01.2011.

Стручно излагање на конференцији (позвано предавање)

**НАЦРТ ЗАКОНА О ПОВРАЋАЈУ ОДУЗЕТИХ НЕПОКРЕТНИХ СТВАРИ
ЦРКВАМА И ВЕРСКИМ ЗАЈЕДНИЦАМА – РЕСТИТУЦИЈА ИЛИ
ПОТПУНО ОДУЗИМАЊЕ ИМОВИНЕ
ЦРКАВА И ВЕРСКИХ ЗАЈЕДНИЦА У ЦРНОЈ ГОРИ**

Државе настале на подручју бивше СФРЈ, осим Србије и Федерације Босне и Херцеговине, донеле су своје оштрије законе о денационализацији. Само је Србија, уз то, донела и посебан Закон о враћању (реституцији) имовине црквама и верским заједницама. С обзиром да је Црна Гора једна од последњих земаља која је оставила отвореним питање реституције одузетих конфесионалне имовине, аутор у раду анализира питање да ли су решења из припремљеног Нацрта о повраћају одузетих непокретних ствари црквама и верским заједницама из марта месеца 2010. године „на крају“ позитивних искустава других земаља или следе лоше примере уредне законодавне праксе, а посебно да ли је припремљени Нацрт у потпуности у складу са правним системом Црне Горе, односно оштријим прописима који регулишу заштити и реституцију имовине. Из чењенице да је црногорски законодавац у Закону о повраћају одузетих имовинских права и обештећења прописао да ће се услови, начин и посебно повраћаја одузетих имовинских права верским заједницама уредити посебним законом логично се могло закључити да је процена црногорског законодавца била да тај закон није на одговарајући начин регулисао питање реституције конфесионалне имовине те да ће се посебним законом на адекватнији начин саградити и регулисати целокупна проблематика повраћаја имовинских права црква и верских заједница одузетих након Другог светског рата. Логично је, ипак, било

